

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 3Nt/18/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010804
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2014:1113010804.4

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci odsúdeného V.. Q. G., v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/113/2008, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.08.2014 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného V.. Q. G., T. XX.XX.XXXX D. C., Č. M., H. D. H., R. XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. značkou 6T/113/2008, pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Dňa 26.09.2013 bol Okresnému súdu Bratislava I doručený návrh odsúdeného V.. Q. G. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/113/2008, v ktorej bol na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku zo dňa 19.02.2010, č. k. 6T/113/2008-430 uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov a odsúdený podľa § 248 odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov k trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, ktorého výkon mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov a súčasne mu bola podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti Peri, spol. s r.o., Pribylinská 10, Bratislava, IČO: 35 696 541, vo výške 17.695,48 Eur.

Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 19.09.2013 obdržal od Okresného súdu Bratislava I podklady pre výpočet trov exekučného konania č. EX 39/04 (36Er/1233/2004) a dňa 23.09.2013 zaslal Okresnému súdu Bratislava V výpočet trov exekučného konania na rozhodnutie o trovách exekúcie a odmene súdneho exekútora, ktorý pripojil v prílohe svojho návrhu na obnovu konania. Poukázal na to, že súčasťou vyúčtovania je aj zdôvodnenie, prečo zasiela vyúčtovanie až 6 rokov po zmene súdneho exekútora. Podľa názoru odsúdeného priložené vyúčtovanie je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a táto nová skutočnosť môže mať vplyv na iné rozhodnutie súdu o vine a treste odsúdeného. Priložené vyúčtovanie preukazuje predčasnosť rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.02.2010 v konaní 6T/113/2008, nakoľko exekučný súd do dnešného dňa /dňa podania návrhu/ nerozhodol o trovách exekučného konania EX 39/04, a teda nemohlo nijakým spôsobom dôjsť k spáchaniu trestného činu sprenevery. Na tomto základe žiadal, aby Okresný súd Bratislava I v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku povolil obnovu konania vedeného pod sp. zn. 6T/113/2008, zrušil rozhodnutie zo dňa 19.02.2010 v celom rozsahu podľa § 400 odsek 1 Trestného poriadku a zastavil trestné konanie, resp. vrátil vec prokurátorovi do prípravného konania s odôvodnením, že k trestnému činu nedošlo.

V ďalšom písomnom podaní zo dňa 23.03.2014 opätovne označenom ako návrh na obnovu konania odsúdený V.. Q. G. doložil súdu uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.01.2014 sp. zn. 36 Er/1233/2004-47, ktorým súd priznal súdnemu exekútorovi V.. Q. G. trovy exekúcie vo výške 4.307,20

Eur. Napriek skutočnosti, že uvedené uznesenie doposiaľ nie je právoplatné z dôvodu odvolania sa proti výške trov exekúcie zo strany V. Q. G., ako aj povinného v exekučnom konaní, je podľa názoru odsúdeného vydanie predmetného uznesenia jednoznačným a nespochybniteľným dôkazom toho, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T 113/2008 zo dňa 19.02.2010 bol vydaný predčasne. Z trestného činu sprenevery obžalovaného V. Q. G. v exekučnom konaní č. Ex 39/2004 - 36 Er/1233/2004 nemohlo v žiadnom prípade dôjsť z dôvodu absencie titulu na plnenie, ktorým je uznesenie Okresného súdu Bratislava V o trovách exekúcie, vydané až dňa 10.01.2014.

V súvislosti s týmto podaním súd len poznamenáva, že toto bolo nesprávne zaevidované ako nový návrh a bola mu pridelená spisová značka 7Nt/6/2014, ktorá až následne v rámci reklamácie zápisu tejto trestnej veci do súdneho oddelenia „7Nt“ zo dňa 31.07.2014 bola pripojená do spisu 3Nt/18/2013, o čom bol odsúdený informovaný v oznámení podľa § 55 odsek 4 Trestného poriadku na ním podanú sťažnosť na nečinnosť /oznámenie na č. l. 63/, kde mu okrem iného bolo tiež oznámené, že súd nemohol vo veci skôr konať a rozhodnúť, nakoľko nedisponoval súdnym spisom 6T/113/08, ktorý bol pripojený k inému spisu tunajšieho súdu a oba sa nachádzali na Krajskom súde v Bratislave v súvislosti s odvolacím konaním vedeným pod sp. zn. 4To/143/2013.

Na základe podaného návrhu na obnovu konania súd, po posúdení príslušnosti na konanie a rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania v zmysle § 397 odsek 2 Trestného poriadku, a zistení, že návrh na obnovu konania bol podaný oprávnenou osobou (§ 396 odsek 3 Trestného poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je obnova konania prípustná (§ 393 odsek 1 Trestného poriadku) a nejde o prípad vylúčenia obnovy konania (§ 395 Trestného poriadku) a po vrátení spisu 6T/113/2008 na Okresný súd Bratislava I určil termín verejného zasadnutia na jeho prejednanie na deň 22.08.2014. Pre nesplnenie podmienok na jeho vykonanie vo vzťahu k poškodenému /poškodenej spoločnosti PERI spol. s r. o./ ako osoby, ktorá by mohla byť rozhodnutím priamo dotknutá/, bolo uvedené verejné zasadnutie odročené na deň 28.08.2014, ktoré sa potom vykonalo aj napriek neprítomnosti zástupcu poškodenej spoločnosti, nakoľko sa jej zástupca vyjadril, že sa verejného zasadnutia nezúčastní a toto sa môže konať aj bez ich účasti.

Ešte predtým súd, zistiac, že je daný dôvod povinnej obhajoby podľa § 38 odsek 2 písmeno a/ Trestného poriadku, určil odsúdenému V. Q.Š. G. lehotu na zvolenie si obhajcu a nakoľko k zvoleniu obhajcu z jeho strany nedošlo, bol mu obhajca opatrením zo dňa 07.08.2014, sp. zn. 3Nt/18/2013 ustanovený. Až na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.08.2014 bola súdu predložená menovaným odsúdeným udelená plná moc obhajkyňi I. V. Š. na jeho obhajobu v predmetnej trestnej veci, v dôsledku čoho bolo ustanovenie obhajcu na tomto verejnom zasadnutí opatrením súdu zrušené.

Na predmetnom verejnom zasadnutí odsúdený v plnej miere zotrval na podanom návrhu, pričom v rámci konečného návrhu poukázal na to, že rozhodnutie trestného súdu je rozhodnutím v exekučnej veci, čím dochádza k porušeniu ústavy. Trestné konanie nemôže predchádzať rozhodnutiu exekučného súdu, nakoľko v exekučnom konaní v danej veci nebol predložený záverečný účet. V súvislosti s predloženou Dohodou o vzájomnom vysporiadaní vzťahov zo dňa 14.08.2006 odsúdený uviedol, že išlo o odpoveď I. Y. na jeho výzvu na vrátenie majetku, ktorú mu zaslal v 4 rovnopisoch, ktoré sám podpísal a bol mu ochotný vrátiť všetku dokumentáciu a majetok, ak on podpíše túto dohodu. Odsúdený to odmietol, nakoľko išlo pre neho o neprijateľné podmienky. Odvtedy s ním I. Y. odmietol komunikovať a jeho majetok mu vrátiť.

Obhajkyňa odsúdeného sa na verejnom zasadnutí vyjadrila v tom smere, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania sa neopiera len o listinné dôkazy predložené odsúdeným, ale aj o listinné dôkazy, ktoré na verejnom zasadnutí krátkou cestou založili do súdneho spisu, a to o Dohodu o vzájomnom vysporiadaní vzťahov zo dňa 14.08.2006 a Výzvy na vrátenie majetku exekútorského úradu zo dňa 17.07.2006, z ktorých vyplýva, že výrok o náhrade škody sa týkal vyššej škody, ako aj to, že pán Y. ako svedok, ktorý vykresľoval vzťahy založené na zmluvách o pôžičke nezodpovedali skutočnostiam v pôvodnom konaní. Na tomto základe nemohla byť naplnená subjektívna stránka zo strany odsúdeného, nakoľko sa tento nemohol dostať k svojmu majetku.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhoval návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietnuť.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

S poukazom na dikciu citovaného ustanovenie je potrebné uviesť, že účelom obnovy konania je odstránenie nedostatkov spočívajúcich v skutkových zisteniach. Novú skutočnosť podľa § 394 ods. 1 Tr. por. možno preto definovať ako objektívne existujúci jav, ktorý v tej istej veci nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Tieto nové skutočnosti môžu mať rôznorodú povahu a spravidla sa stávajú predmetom dokazovania, t. j. zvyčajne sa preukazujú aj novými dôkazmi. Dôkazom súdu predtým nežným sa rozumie najmä taký dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, prípadne dôkaz, ktorý síce v pôvodnom konaní vykonaný bol, ale s iným obsahom (napríklad zmena výpovede svedka). Skutočnosť v trestnom konaní (t. j. aj v konaní o obnove) je vždy predmetom hodnotenia právom a nemožno ju preto s právom stotožňovať. Za právo treba pritom považovať predovšetkým platné právne normy, ale aj úvahy (právne závery) o tom, či určitá skutočnosť tvorí prvky znakov hypotézy právnych noriem, podľa ktorých sa vyhodnocuje táto skutočnosť.

V súvislosti s obnovou konania, ktorej sa sťažovateľ domáha, je taktiež nevyhnutné uviesť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutiach, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní.

V predmetnej trestnej veci odsúdený svoj návrh na obnovu konania opiera predovšetkým o výpočet trov exekučného konania vo veci vedenej pod sp. zn. č. EX 39/04 (36Er/1233/2004) a na tom základe vydané uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.01.2014 sp. zn. 36 Er/1233/2004-47, ktorým súd priznal súdnemu exekútorovi V. Q. G. trovy exekúcie vo výške 4.307,20 Eur, ktoré ako nové skutočnosti súdu skôr nežné odôvodňujú povolenie obnovy a preukazujú, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.02.2010, č. k. 6T/113/2008-430, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, bol vydaný predčasne.

Po dôkladnom vyhodnotení obsahu podaného návrhu, ako aj obsahu spisového materiálu sp. zn. 6T/113/2008 a sp. zn. 3Nt/18/2013 vrátane vyššie uvedených listinných dokumentov predložených odsúdeným V. Q. G., dospel súd k záveru, že vyúčtovanie trov exekučného konania, ako ani uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10.01.2014 č. k. 36Er/1233/2004-47 nie sú takými skutočnosťami ani dôkazmi súdu skôr nežnými, ktoré by spolu so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi mohli viesť k inému /pre menovaného odsúdeného priaznivejšiemu/ rozhodnutiu o vine a treste odsúdeného a v nijakom smere nemajú vplyv na skutkový stav zistený v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 6T/113/2008, v dôsledku čoho bol podaný návrh na obnovu konania zo strany súd vyhodnotený ako nedôvodný a ako taký podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietnutý.

V tejto súvislosti súd poznamenáva, že odsúdeným prezentované skutočnosti sú, resp. mohli byť predmetom právneho posudzovania v pôvodnom konaní z toho hľadiska, či existencia rozhodnutia súdu v exekučnom konaní o trovách súdneho exekútora je nevyhnutným predpokladom pre záver o vine odsúdeného V. Q. G. zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov. Ide teda jednoznačne o posúdenie právnej otázky, ktorej správnosť mohla byť predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania a z mimoriadnych opravných prostriedkov len v rámci konania o dovolaní, nie však v konaní o návrhu na obnovu konania. Opätovne je potrebné zdôrazniť, že v konaní o návrhu na obnovu konania sa skúmajú nedostatky v skutkových zisteniach, nie nedostatky spočívajúce v právnom posúdení zisteného skutku alebo v nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (a to aj z hľadiska použitia ustanovení osobitných právnych predpisov významných pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti v zmysle

Trestného zákona, a teda dôležitých pre záver o vine zo spáchania konkrétneho trestného činu), ktoré sú v zmysle § 371 odsek 1 písmeno i/ Trestného poriadku dôvodom na podanie dovolania ako druhého z Trestným poriadkom upravených mimoriadnych opravných prostriedkov. Inak povedané, pre účely konania o návrhu na obnovu konania v predmetnej trestnej veci je absolútne irelevantné, či až po právoplatnosti rozsudku v pôvodnom konaní bolo rozhodnuté o trovách súdneho exekútora, nakoľko táto okolnosť sa netýka skutkových zistení, ale právneho posúdenia otázky, či takéto rozhodnutie bolo alebo nebolo nevyhnutné pre rozhodnutie v merite veci, teda rozhodnutia čo do otázky viny a trestu. Je teda nepodstatné, či už v pôvodnom konaní takéto rozhodnutie exekučného súdu bolo alebo nebolo vydané, ale právny záver o tom, či takéto rozhodnutie pre ustálenie viny a trestu vydané byť malo. Tento záver však v danom prípade nemá žiaden význam pre zistenie skutkového stavu. Nie je vecou súdu skúmať, z akých príčin bolo odvolanie odsúdeného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.02.2010 sp. zn. 6T/113/2008 podané oneskorene a z tohto dôvodu uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.07.2010 sp. zn. 3To/39/2010 podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku zamietnuté, čo nepochybne malo pre odsúdeného V.. Q. G. význam z hľadiska jeho možnosti podať účinne dovolanie v tom smere, aby sa ním dovolací súd mohol zaoberať aj z vecnej stránky. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatuje, že skutočnosti a dôkazy predložené odsúdeným nie sú spôsobilé privediť pre neho iné rozhodnutie o vine z dôvodu nesprávnych skutkových zistení.

Nad rámec nevyhnutnosti súd uvádza, že v danom prípade vyúčtovanie trov exekučného konania a uznesenie súdu o trovách súdneho exekútora nebolo pre otázku viny v danom prípade vôbec dôležité nielen zo skutkového hľadiska, ale ani z hľadiska právneho posúdenia veci. Skutočnosti a dôkazy vykonané v pôvodnom konaní dostatočným a nepochybniteľným spôsobom preukázali, že konanie odsúdeného V.. Q. G. popísané v skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.02.2010 sp. zn. 6T/113/2008 naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov tak po objektívnej aj subjektívnej stránke /formálne znaky/, ako aj znak materiálny spočívajúci v nebezpečnosti činu pre spoločnosť. V pôvodnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že odsúdený s finančnými prostriedkami, ktoré mu boli poukázané /zverené/ zo strany povinného nakladal ako s vlastnými spôsobom naplňajúcim definičné znaky „prisvojenia si vecí“, tieto oprávnenej osobe nevyplatil, pričom ich nevyplatenie bolo dané bez akýchkoľvek pochybností z dôvodov na strane odsúdeného a nie na strane osoby Mateja Krajčího, ako sa to snaží prezentovať odsúdený. Toto konštatovanie nepochybne vyplýva z dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, ktoré sa premietli aj do odôvodnenia vyššie uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa, na ktoré súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania v celom rozsahu poukazuje. Odsúdený pritom v pôvodnom konaní odmietol uviesť, kde sa uvedené finančné prostriedky nachádzajú.

V tomto smere sú absolútne nepodstatné aj ďalšie listinné dôkazy predložené odsúdeným na verejnom zasadnutí, a to Dohoda o vzájomnom vysporiadaní vzťahov /medzi I. Y. a V.. Q. G. - z jeho strany nepodpísaná/, a Výzva na vrátenie majetku exekútorského úradu. Prvá listina, vzhľadom na jej obsah, v nijakom smere nepotvrzuje tvrdenie odsúdeného o bránení v odovzdaní exekučnej agendy zo strany I. Y. /čo vyplýva aj zo skutočnosti uvedenej v odôvodnení rozsudku vydaného v pôvodnom konaní/, naopak, táto skôr svedčí o opaku. Druhým listinným dôkazom sa súd ani nezaoberal, nakoľko tento bol súčasťou spisu 6T/113/2008 a teda nejde o skutočnosť, resp. dôkaz súdu skôr neznámy.

Na základe uvedeného je zrejmé, že argumentácia odsúdeného V., v zmysle ktorej pokiaľ nebolo rozhodnuté o trovách súdneho exekútora, nebol povinný vymožené finančné prostriedky oprávnenému poukázať /čo podľa odsúdeného malo mať význam pre iné rozhodnutie o vine v pôvodnom konaní/, je zavádzajúca a neopodstatnená. V zmysle tejto argumentácie by totiž platilo, že ak by si súdny exekútor trov exekúcie nevyúčtoval vôbec, alebo v priebehu dlhšieho časového obdobia - aj niekoľko rokov, nemohol by súd o trovách súdneho exekútora ani rozhodnúť a oprávnený by sa nemohol domáhať vyplatenia vymoženej sumy, resp. by na vyplatenie tejto sumy musel čakať neúmerne dlho, čo jednoznačne odporuje účelu zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku /ďalej len „Exekučný poriadok!“ a jeho jednotlivých ustanovení, pričom súdny exekútor by s týmito vymoženými prostriedkami mohol jednoducho voľne nakladať spôsobom, ako to robil odsúdený. Je zrejmé, že takéto obhajobné tvrdenia v kontexte skutočnosti uvádzaných odsúdeným v konaní o jeho návrhu na obnovu konania nemôžu mať racionálny a právne relevantný základ.

V neposlednom rade je potrebné uviesť, že ak by sa aj v čisto hypotetickej rovine /z trestnoprávneho hľadiska, nie z hľadiska ustanovení Exekučného poriadku/ pripustilo, že súdom priznané trovy súdneho exekútora by mohli mať vplyv pre záver o výške škody, v predmetnej trestnej veci by bola aj táto skutočnosť pre rozhodnutie o povolení obnovy konania právne nepodstatná, nakoľko nemá vplyv na právnu kvalifikáciu daného skutku, a teda na záver o vine /odpočítanie trov exekučného konania od výšky vymoženej pohľadávky/, pričom samotný výrok rozsudku o náhrade škody, ktorý sa odvíja od dokazovania v rámci tzv. adhézneho konania, nemôže byť dôvodom na obnovu konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku. S novými skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr neznámymi, významnými pre rozhodnutie o náhrade škody bez vplyvu na výrok o vine a treste, totiž Trestný poriadok vo svojom ustanovení § 394 odsek 1 ani v inom ustanovení nespája možnosť, resp. dôvod na povolenie obnovy konania.

Záverom možno poukázať aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 18.07.2013, sp. zn. 5T/8/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13.03.2014, sp. zn. 4To/143/2013, v ktorých súdy okrem iného posudzovali v zásade rovnaké skutočnosti, pričom ich závery boli čo do otázky viny v podstate totožné, ako v rozsudku tunajšieho súdu, ktorý je predmetom konania o návrhu odsúdeného V.. Q. G. na obnovu konania.

Nakoľko odsúdený neprodukoval ani žiadne ďalšie skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, pre ktoré by bolo možné považovať trest uložený v pôvodnom konaní za taký, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, bol návrh odsúdeného V.. Q. G. na obnovu konania v celom rozsahu posúdený ako nedôvodný, nespĺňajúci podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, v dôsledku čoho bol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietnutý.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá sa podáva v lehote troch dní odo dňa jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave. Sťažnosť má odkladný účinok.